

(Υπόθεση C-496/20)

M. F.

κατά

T. P.,

παρισταμένου του: Prokurator Generalny

(Υπόθεση C-506/20)

T. B.

κατά

T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., G. Z., A. S., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy,

παρισταμένου του: Prokurator Generalny

(Υπόθεση C-509/20)

M. F.

κατά

J. M.

παρισταμένων των: Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich

(Υπόθεση C-511/20)

B. S.

κατά

T. D., M. D., P. K., J. L., M. L., O. N., Skarb Państwa — Sąd Najwyższy

παρισταμένου του: Prokurator Generalny

Διατακτικό

Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) [Ανώτατο Δικαστήριο (τμήμα εργατικών και κοινωνικοασφαλιστικών διαφορών), Πολωνία], με τις αποφάσεις της 15ης Ιουλίου 2020, είναι απαράδεκτες.

(¹) EE C 44 της 8.2.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 13ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Bundesfinanzgericht (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΧΟ κατά Finanzamt Österreich, πρώην Finanzamt Waldviertel

(Υπόθεση C-574/20 (¹), Finanzamt Österreich)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινωνική ασφάλιση – Οικογενειακές παροχές – Τιμαριθμική αναπροσαρμογή – Απάντηση σε προδικαστικό ερώτημα δυνάμενη να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία του Δικαστηρίου – Έλλειψη συνδέσμου μεταξύ του προδικαστικού ερωτήματος και της διαφοράς της κύριας δίκης – Ερώτημα προδήλως απαράδεκτο)

(2023/C 164/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΧΟ

κατά

Finanzamt Österreich, πρώην Finanzamt Waldviertel

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, υπό το πρίσμα του άρθρου 45 ΣΛΕΕ.
- 2) Το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Bundesfinanzgericht (Ομοσπονδιακό Φορολογικό Δικαστήριο, Αυστρία) είναι προδήλως απαράδεκτο.

(¹) ΕΕ C 35 της 1.2.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Διαδικασία κινηθείσα από την TBI Bank

(Υπόθεση C-379/21 (¹), TBI Bank)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Καταναλωτική πίστη – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Καταχρηστικές ρήτρες – Άρνηση εκδόσεως διαταγής άμεσης πληρωμής σε περίπτωση αξιώσεως απορρέουσας από καταχρηστική ρήτρα – Συνέπειες από τον καταχρηστικό χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας – Υποδείξεις ιεραρχικά ανώτερου δικαστηρίου οι οποίες δεν λαμβάνουν υπόψη τις εν λόγω συνέπειες)

(2023/C 164/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski rayonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διαδικασία κινηθείσα από την TBI Bank

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές,

έχει την έννοια ότι:

το εθνικό δικαστήριο, όταν επιλαμβάνεται αιτήσεως εκδόσεως διαταγής πληρωμής και εφόσον ο ενδιαφερόμενος οφειλέτης-καταναλωτής δεν μετέχει στη διαδικασία μέχρι την έκδοση της διαταγής πληρωμής, υποχρεούται αυτεπαγγέλτως να μην εφαρμόσει καταχρηστική ρήτρα της σύμβασής καταναλωτικού δανείου που έχει συναφθεί μεταξύ του εν λόγω καταναλωτή και του οικείου επαγγελματία, επί της οποίας θεμελιώνεται μέρος της προβαλλόμενης απαιτήσεως. Στην περίπτωση αυτή, το εθνικό δικαστήριο έχει την ευχέρεια να απορρίψει εν μέρει την αίτηση εκδόσεως διαταγής πληρωμής, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι η σύμβαση μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει χωρίς άλλη τροποποίηση, αναθεώρηση ή συμπλήρωση, ζήτημα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει και, αφετέρου, ότι οι απορρέουσες από την εν λόγω ρήτρα αξιώσεις μπορούν να διαχωρισθούν από τις λοιπές αξιώσεις της ίδιας αιτήσεως.

- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται στο να δεσμεύεται από τις νομικές εκτιμήσεις και τις υποδείξεις ιεραρχικά ανώτερου δικαστηρίου, κατά τα οριζόμενα στο εθνικό δικονομικό δίκαιο, το εθνικό δικαστήριο το οποίο καλείται να αποφανθεί επί της υποθέσεως κατόπιν αναπομπής της ενώπιόν του από ιεραρχικά ανώτερο δικαστήριο, εφόσον το κατώτερο δικαστήριο εκτιμά, λαμβάνοντας υπόψη την ερμηνεία την οποία ζήτησε από το Δικαστήριο, ότι οι εν λόγω εκτιμήσεις και υποδείξεις δεν λαμβάνουν υπόψη τις έννομες συνέπειες από τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρήτρας περιεχόμενης σε σύμβαση καταναλωτικού δανείου.

(¹) ΕΕ C 368 της 13.9.2021.